

Στην αρχή της προηγούμενης εβδομάδας, ένα 15χρονο παιδί αυτοκτόνησε στο Βενιζέλιο Νοσοκομείο της Κρήτης. Λίγες μέρες πριν, ένας άλλος νέος άνθρωπος είχε αυτοκτονήσει πέφτοντας μπροστά από έναν συρμό του μετρό. Οι καθημερινές αυτοκτονίες πλέον δεν γίνονται πολιτικό θέμα. Όπως προτού έλθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Διότι πλέον δεν «βολεύουν» επικοινωνιακά τους σκοπούς της αριστεράς, η οποία ως αντιπολίτευση επέμενε ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε πλήρη κατάρρευση προβάλλοντας ως επιχείρημα τις αυξημένες αυτοκτονίες, που πράγματι καταγράφονται τα τελευταία 4-5 χρόνια.

» Όμως στην πραγματικότητα, οι αυξημένες αυτοκτονίες, που δείχνουν υποτίθεται την τραγωδία, που όντως υφίσταται ο ελληνικός λαός, είναι 461 από το 2010 και έπειτα (και όχι 10 χιλιάδες όπως ισχυρίστηκε ο διοικητής ενός νοσοκομείου). Δεν είναι αμελητέος ο αριθμός αυτός. Παντού και πάντα, όπου υπάρχει βίαιη πτώση βιοτικού επιπέδου, μια άκρως στρεσογόνα κατάσταση, οι αυτοκτονίες αυξάνονται. Αλλά επίσης είναι προφανές ότι πουθενά

Ο λαικισμός που καταστρέφει

ΕΥΘΥΣ
εξ αρχής

**Η Ελλάδα
δεν έχει αποφύγει
ακόμα την καταστροφή
οικονομικά.
Κοινωνικά, ηθικά
και πνευματικά,
αντιθέτως, η καταστροφή
έχει επέλθει.**

στον κόσμο μια αυτοκτονία ενός ανθρώπου που οδηγείται στην πράξη αυτή από απελπισία δεν γίνεται πολιτικό γεγονός. Εκτός κι αν η απελπισ αυτή ενέργεια υιοθετείται από συγκεκριμένες πολιτικές οργανώσεις για να προωθήσει τους σκοπούς τους.

» Δεν είναι η πρώτη φορά που η αριστερά ανέδειξε αγωνιστές της σε ήρωες και πρότυπα. Από τον Μανώλη Γλέζο μέχρι τον Σωτήρη Πέτρουλα και τους νεκρούς του Πολυτεχνείου, η αριστερά ήξερε να αναδεικνύει πρότυπα. Αλλά ήταν πρότυπα ανθρώπων που αγωνίζονταν θετικά για να κάνουν την ιδεολογία τους, καλή ή κακή δεν έχει σημασία, πραγματικότητα. Δεν ήταν πρότυπα απελπισίας και μίζερίας, που είναι το χαρακτηριστικό της εποχής μας. Και κάποιοι προσπαθούν να το εκμεταλλευθούν. Άλλοι για να αυξήσουν τη δύναμή τους εκλογικά. Άλλοι για να κερδίσουν πρόσκαιρα οφέλη. Ουδείς όμως, ούτε η αριστερά ούτε η δεξιά ούτε τα απαξιωμένα πρώην κυβερνητικά

κόμματα ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. προσφέρουν ένα όραμα και μια προοπτική δημιουργική για την κοινωνία, που βρίσκεται σε παραζάλη εξαιτίας της βίαιης κατάρρευσης του βιοτικού της επιπέδου. Με αποτέλεσμα, ο φόβος και η οργή να επικρατούν. Αλλά χωρίς πρόταση, χωρίς αποτέλεσμα, χωρίς προοπτική.

» Ο απερχόμενος (σήμερα) πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Βαγγέλης Βενιζέλος σε μια ομιλία του συνέκρινε αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα με τα όσα συνέβησαν στη Γερμανία του Μεσοπολέμου κατά την περιβόητη περίοδο της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης, όταν ανεύθυνες ακραίες φωνές επικράτησαν οδηγώντας εντέλει στην κατάκτηση της εξουσίας από τον Αδόλφο Χίτλερ και τους Ναζί. Ο κ. Βενιζέλος δεν παρουσίασε, όμως, κάποια εμπειρισταμένη πρόταση για το πώς η χώρα θα αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση. Αλλά επί της ουσίας, είχε κάποιο δίκιο.

Η Ελλάδα τείνει να γίνει έρμαιο ακραίων φωνών ή μάλλον λαικιστικών

κραυγών, είτε αυτές προέρχονται από τη δεξιά είτε από την αριστερά. Τουλάχιστον, ευτυχώς, δεν φαίνεται να υπάρχει ακόμα ένας χαρισματικός λαιοπλάνας όπως ο Αδόλφος Χίτλερ. Αλλά σε κάθε περίπτωση, σε μια κοινωνία που υπάρχει πλήρης απαξίωση των θεσμών και κατάρρευση του κράτους δικαίου, που το πολιτικό σύστημα αμφισβητείται έντονα, που οργανωμένες μειοψηφίες επιβάλλουν με τη βία τις απόψεις τους, που ο λαικισμός που εκμεταλλεύεται τον πόνο, τη δυστυχία και την απελπισία του λαού, μεσουρανού, το μέλλον προοιωνίζεται πολύ χειρότερο από το παρόν. Ας μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα δεν έχει αποφύγει ακόμα την καταστροφή οικονομικά. Κοινωνικά, ηθικά και πνευματικά, αντιθέτως, πιστεύουμε ότι η καταστροφή έχει επέλθει. Απόδειξη ότι στην Ελλάδα δεν υφίσταται ούτε καν στοιχειώδης δημόσιος διάλογος για το πώς η χώρα μας θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τη σημερινή κατάσταση και να βγει από το αδιέξοδο.

«ΒΤΚ»